

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 38

гр. София, 07.01.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 105-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА

при участието на секретаря ДАНИЕЛА ПЛ. ИВАНОВА
в присъствието на прокурора Ж. Орл. Арс.
като разглежда докладваното от АЛБЕНА Т. МОМЧИЛОВА Частно наказателно дело № 20211110211597 по описа за 2021 година

След съвещание съдът намира за установено следното:

Производството е по реда на чл. 434 и сл. От НПК.

Образувано е по повод подадена молба от В. М. П. за съдебна реабилитация по отношение на осъжданията му.

В съдебно заседание молителят не се явява, за него се явява упълномощен защитник адв. Н.. Последният поддържа молбата на доверителя си и моли съда да постанови съдебна реабилитация спрямо П., като излага доводи, че са налице всици предпоставки за това.

Представителят на СРП предлага на съда да остави молбата без уважение, като излага доводи, за липса на доказателства, които да установяват, че П. се е поправил, което от своя страна е задължителна предпоставка за постановяване на съдебна реабилитация по реда на чл. 87 от НК.

Производството за съдебна реабилитация е особено съдебно производство, предвидено в част VII, глава XXXIV, раздел II от НПК. Процесуалните предпоставки за неговото започване са изброени в чл. 434 НПК и се свеждат до подаване на молба, към която следва да бъдат приложени доказателства за осъждане на лицето, както и такива, обуславящи наличието на условията по чл. 87 НК. Видно от разпоредбата на чл. 85, ал. 1 НК реабилитацията, включително по съдебен ред, има предназначението да

заличи осъждането на лицето и да отмени за в бъдеще последиците, които законите свързват с него, освен ако в закон или указ е установено противното. Когато не са налице условията за реабилитация по право, на осъденото лице е предоставена възможност за такава по съдебен ред.

За да бъде постановена съдебна реабилитация по чл. 87 НК, е необходимо съответно: 1/ да са изтекли три години от изтичане на срока на наложеното с присъдата или намалено с работа или помилване наказание; 2/ в този срок осъденият да не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или по-тежко наказание; 3/ осъденият да е имал добро поведение след осъждането; 4/ да е възстановил причинените вреди в случаите на умишлено престъпление или да са налице извинителни причини за не възстановяването им. Единствено при наличието на тези кумулативни условия съдът може да реабилитира осъденото лице.

Видно от справката за съдимост П. е осъждан както следва:

1. С решение, постановено по НАХД № 9183/2006г. по описа на СРС, влязло в законна сила на 28.11.2006г. П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК и освободен от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК и му е наложено административно наказание глоба в размер на 500 лева, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от седем месеца;

2. С протоколно определение, постановено по НОХД № 472/2000г. по описа на СР - Сливница, влязло в законна сила на 30.10.2000г. съдът е одобрил споразумение за решаване на делото, като П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 4 и т. 5 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 197, т. 3 от НК и му е наложено наказание „глоба“ в размер на 200 лева. От справка на НАП се установява, че глобата не е платена, няма образувано изпълнително дело, а задължението е погасено на 31.12.2005г. на основание чл. 171, ал.2 от ДОПК;

3. С протоколно определение, постановено по НОХД № 15263/2009г. по описа на СРС, влязло в законна сила на 18.10.2010г. съдът е одобрил споразумение за решаване на делото, като П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 1 от НК на 21.04.2008г. и му е наложено наказание „Пробация“ за срок от една година – задължителна регистрация по настоящ адрес, задължителни периодични срещи с

пробационен служител и безвъзмезден труд в размер на 300 часа за срок от една година, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от две години, като е зачетено времето, през което е бил лишен от това право, считано от 21.04.2008г. до 21.10.2008г. Наказанието „Пробация е изтърпяно от 08.12.2010г. до 08.12.2011г., а наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ е изтърпяно от 21.04.2008г. до 08.10.2009г. и от 06.10.2010г. до 19.04.2011г.

4. С протоколно определение, постановено по НОХД № 19477/2013г. по описа на СРС, влязло в законна сила на 25.03.2014г. съдът е одобрил споразумение за решаване на делото, като П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 325, ал. 1 от НК на 27.03.2013г. и му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от четири месеца, изпълнението на което е било отложено на основание чл. 66 ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години;

5. С протоколно определение, постановено по НОХД № 116/2015г. по описа на РС - Сливница, влязло в законна сила на 18.02.2015г. съдът е одобрил споразумение за решаване на делото, като П. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 343б, ал. 2 вр. ал.1 от НК на 09.08.2014г. и му е наложено наказание „Пробация“ за срок от две години – задължителна регистрация по настоящ адрес, задължителни периодични срещи с пробационен служител, както и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца. Наказанието „пробация е изтърпяно от 27.02.2015г. до 27.02.2017г., а наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ е изтърпяно от 03.08.2014г. до 03.02.2015г.

Видно от горните факти първата предпоставка за постановяване на съдебна реабилитация е налице, доколкото от изтърпяване на всички наказания са изтекли повече от три години.

Преобладаващото разбиране за настъпване на реабилитация при условно осъждане е, че срокът по чл. 87, ал. 1 НК започва да се изчислява когато отпадне възможността за реалното изпълнение на наложеното с присъдата наказание, като тази възможност изтича с изтичането на изпитателния срок. В настоящия казус по пункт 4, осъждането, с което му е наложено наказание "Лишаване от свобода" е влязло в сила на 25.03.2014 г., като изпитателния срок е изтекъл на 25.03.2017 г. В този смисъл, 3 годишния

срок за реабилитация по чл. 87 от НК е изтекъл на 25.03.2020г., а по отношение на наказанието "Глоба" по пункт 2 е изтекла погасителната давност.

Същевременно съдът намира, че не са настъпили условията по чл. 88а НК, за да се приеме, че лицето е реабилитирано по право при условията на т. нар. "пълна реабилитация" за всички осъждания, доколкото от изтърпяване на наложеното наказание „Лишаване от свобода“ за срок от четири месеца, изтърпяването на което е отложено за изпитателен срок от три години по НОХД № 19477/2013г. по описа на СРС, НО, 105 състав, по аргумент от горното не са изминали изискуемите 5 години по смисъла на чл. 88а, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 НК вр. чл. 82, ал. 1, т. 4 от НК, който изтича на 25.03.2022г. и тогава молителят би се приел, за реабилитиран по всичките си осъждания по реда на чл. 88а от НК, т.нар. „пълна реабилитация“, стига разбира се да не извърши друго умишлено престъпление от общ характер в този период. В тази връзка към настоящия момент действително за молителя остава възможността да поиска да бъде реабилитиран по съдебен ред.

Въпреки това съдът счита, че не е налице другата обективно задължителна предпоставка за уважаване на молбата за реабилитация, тъй като не са представени убедителни доказателства, от които да може да се направи извод, че молителят е имал добро поведение (в периода от влизане на последната присъдата в сила до настоящето произнасяне на съда).

От писмо на ОДМВР – София се установява, че спрямо П. отново е предприето административно изземване на свидетелството му за управление на моторно превозно средство със ЗППАМ № 20-0344-000200 от 10.09.2020г. на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДВП, като има започнато досъдебно производство за престъпление по чл. 343б ал.2 от НК, а от справка, предоставена от Районен съд – Сливница се установява, че към настоящия момент П. е подсъдим за престъпление по чл. 343б, ал. 2 от НК, като се поддържа от обвинението, че деянието е извършено на 09.09.2020г. и към днешна дата делото е на производство пред първата инстанция. Действително до влизане в сила на осъдителен съдебен акт, молителят П. следва да се счита за невиновен, но обстоятелството, че същият е подсъдим с висящо наказателно производство и то няколко месеца, след изтичане на изискуемия по чл. 87 от НК тригодишен срок, отново за престъпление против транспорта,

а именно, управление на моторно превозно средства след употреба на алкохол, както и обстоятелството, че производството вече е в съдебна фаза води до извод, че обвинението е в по-голяма степен на доказаност, респективно молителят не може да се приеме, че е личност, която полага усилия за ресоциализация и поправяне, както и че действително желанието му е да е пълноценен член на обществото и е имал изискуемото добро поведение.

Съдът намира за необходимо да посочи, че според настоящия съдебен състав доброто поведение като характеристика не следва да се отчита единствено и само в рамките на изискуемия се тригодишен срок за реабилитация по реда на чл. 87 от НК, а следва да бъде преценявано към момента на вземане на решението по същество от съдебната инстанция.

В настоящия случай по делото не са ангажирани доказателства П. да се е занимавал с общественополезна дейност (да полага труд), да си е изградил име на добър и честен член на обществото и да се ползва с авторитет сред съседите си. Представена е характеристика от съсед, който сочи, че молителят е добър човек, грижи се за семейство и работи, но в същото време други доказателства за тези твърдени факти не се представят, а с оглед данните за висящо наказателно производство, което е в съдебна фаза, и отново за престъпление против транспорта не може на самостоятелно основание да мотивира съда да приеме, че молбата на П. се уповава на желанието му да бъде пълноценен гражданин и член на обществото, а не на желанието да се ползва единствено от благоприятните последици на заличаването на осъжданията му с друга неправомерна цел.

Предвид така изложеното, съдът намира, че по отношение на молителя не са настъпили предпоставките за постановяване на съдебна реабилитация.

Така мотивиран и на основание чл. 436, ал. 1 и ал. 2 НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на В. М. П., ЕГН *****, за постановяване на съдебна реабилитация.

УКАЗВА, че на основание чл. 436, ал. 4 НПК нова молба за реабилитация може да се подаде не по-рано от една година.

Определението подлежи на обжалване и протестиране пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от днес по реда на глава 21 от НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____